

DOBRA RADA

PISMO PARAFIALNE MAJ 5/2012 (31)

WYWIAD Z KSIĘDZEM MARCINEM MAJDĄ

Czym kierował się Ksiądz wybierając swoje motto prymicyjne „Nie lękaj się, bo jestem z tobą”? (Iz 43, 5)

Decyzję o tym, by słowa z księgi proroka Izajasza uczynić mottem swojego życia kapłańskiego, podjąłem podczas rekolekcji przed święceniami diakonatu. Te słowa przemówiły do mnie w sposób wyjątkowy i poruszyły mnie głęboko. Wcześniej myślałem o fragmencie psalmu 127: Jeżeli domu Pan nie zbuduje, na próżno trudzą się ci, którzy go wznoszą. Ale rekolekcyjne doświadczenie przeważało. Poza tym słowa te są wyjątkowym potwierdzeniem, że w życiu i posłudze kapłańskiej nie działam sam, lecz jest ze mną Pan Bóg, który mnie umacnia. Przywołuję te słowa szczególnie w trudnych momentach i modlę się nimi o pomoc Bożą.

Co szczególnie Ksiądz wspomina z pobytu w parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu?

Przede wszystkim wspomniałbym, życzliwych i dobrych ludzi. Mówię to bez żadnej kokieterii. Młodzież, dzieci, wiele rodzin, które mogłem poznać bliżej i bardziej osobiście – to jest moje wspomnienie ze Zgierza. Wiąże się z tym pewien zabawny szczegół, że w mojej nowej parafii często mówię o tym co było w Zgierzu i pewnie tym trochę drażnię ludzi, kiedy ciągle słyszą: A u nas w Zgierzu...

Czym Ksiądz zajmuje się w parafii Najświętszej Eucharystii w Łodzi?

Zakres moich obowiązków jest bardzo podobny do tego, który miałem w Zgierzu, a zatem zajmuję się oazą, zespołem młodzieżowym, przygotowaniem do bierzmowania, ministrantami i lektorami, ponadto uczę w szkole – do końca roku w Zgierzu, więc jestem tam dwa razy w tygodniu.

Czy mógłby Ksiądz przybliżyć swoje plany na przyszłość?

Po ostatnich przeżyciach, związanych z nagłą zmianą parafii, już wiem, że robiąc jakiegokolwiek plany na przyszłość, trzeba zawsze brać pod uwagę fakt, iż może być zupełnie inaczej niż sobie wyobrażaliśmy. Życie jest tak dynamiczne i bogate, że wszystkiego się można spodziewać. Moje plany są oczywiście związane z życiem wspólnoty parafialnej. W czerwcu moja parafia, pw. Najświętszej Eucharystii, będzie przeżywać 25-lecie istnienia, więc

mamy dość dużo przygotowań. Następnie planuję kilka wakacyjnych wyjazdów: na oazę młodzieżową oraz na pielgrzymkę do sanktuariów zachodniej Europy. I na tym kończą się moje plany. A dalej – co Bóg da.

Co chciałby Ksiądz przekazać parafianom Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu.

Przede wszystkim chciałbym jeszcze raz podziękować za dobro, które mnie spotkało w tej parafii, za zaangażowanie ludzi. Jeśli udało się coś dobrego zrobić, to przecież muszę mieć świadomość, że nie zrobiłbym tego sam, bez zaangażowania wielu osób.

Ponadto chciałbym się jeszcze podzielić doświadczeniem, które coraz głębiej mnie dotyka, że pięknie jest być człowiekiem wierzącym. Pan Bóg daje wówczas niesamowite poczucie sensu tego, co dzieje się w naszym życiu, a przede wszystkim jest źródłem nadziei. W czasach kiedy jest tak wiele zawirowań, niejasności i niekiedy „bałaganu” w świecie, Pan Bóg jest jedynym trwałym fundamentem, na którym można bezpiecznie oprzeć swoje życie.

Na koniec chcę życzyć wszystkim radości, płynącej z faktu bycia dzieckiem Bożym.

Rozmawiała Marianna Strugińska-Felczyńska

PIERWSZA KOMUNIA ŚWIĘTA JAKO DZIEŃ RADOŚCI DZIECI I CAŁEJ PARAFII

Pierwsza Komunia Święta to pierwszy sakrament w którym stosunkowo małe dzieci uczestniczą świadomie i dobrze pamiętając swoje uczestnictwo.

Ale wszystko od początku.

Dzieci nie mogły by przystąpić do pierwszej komunii gdyby nie były ochrzczone. Drogie dzieci kiedy byliście bardzo mali i już nic z tego nie pamiętacie, przyniesiono was do kościoła, aby was ochrzcić... Chrzest wypadł w różnych miesiącach, dniach przy różnej pogodzie... Nie to było jednak

istotne. Podczas chrztu wasi rodzice i chrzestni uroczyście mówili, że waszym królem jest Chrystus, że chcecie być dobrymi przez całe życie i należeć do Pana Jezusa..Człowiek ochrzczony powinien w swym postępowaniu naśladować Jezusa, walczyć z grzechem, starać się być dobrym dzieckiem, a później dobrym dorosłym człowiekiem.

„Potem Jezus wziął dziecko, postawił je przed nimi i objąwszy je ramionami, rzekł do nich: <<Kto przyjmuje jedno z tych dzieci w imię moje, Mnie przyjmuje: a kto Mnie przyjmuje, nie przyjmuje Mnie, lecz Tego, który Mnie posłał>>”.(MK 9.36-37).

Drogie dzieci w tym Słowie jest bardzo wyraźnie ukazana Wasza godność i ważność dla Pana Jezusa.

Pan Jezus powiedział –„Przyjdę do Was” oraz “Gdzie dwóch lub trzech spotyka się w imię Moje, tam ja Jestem pośród nich”. Zatem jak poznać, że Pan Jezus jest z nami i do nas przychodzi? Jak rozpoznać tego niewidzialnego Gościa? Pan Jezus przychodzi do nas niewidzialny, kiedy czyni się jakieś dobro. W czasie Eucharystii przychodzi do nas w Komunii pod postacią chleba.

Tak to już jest na tym świecie, że naprawdę potężne jest to co jest niewidzialne.

Jedno jest pewne, Pan Jezus chce gościć w naszych sercach, mieć w nich swój dom. Do tego

jednak trzeba mieć czystą duszę. Naszą duszę myjemy w spowiedzi świętej. Dlatego drogie dzieci tak długo i sumiennie się przygotowywałyście, uczyłyście się modlitw, pieśni. Wreszcie odbyłyście pierwszą spowiedź.

Nadszedł dzień Radosnej Niespodzianki, dzień Pierwszej Komunii Świętej. W tym dniu, Drogie Dzieci otrzymujecie wprost do swego serca największy skarb kościoła.

Najświętsze Pożywienie:- Komunie Świętej, ukrytego i niewidzialnego Pana Jezusa.

Dlaczego Pan Jezus jest ukryty pod postacią chleba? -Bo chce pokazać, że jest dobry

i potrzebny jak chleb.

Dlaczego dzieci są tak odświętnie poubierane?- Bo kiedy w naszym życiu dzieje się coś ważnego, chcemy strojem oddać charakter i powagę sytuacji.

Ten dzień jest również dużym wzruszeniem i niespodzianką dla waszych gości, tych bliskich i tych z daleka. Tego dnia goście przypominają sobie swoją Pierwszą Komunię Świętą i to, że sami też chcieli być nieustannie uczniami Chrystusa. W oczach rodziców dziadków zakręci się łza szczęścia i wzruszenia, bo kiedy oddaje się swoje dziecko Jezusowi, też łączy się z nim.

Nam starszym, niech się dziś przypomni nasz obrazek-pamiątka komunijna. My też kiedyś chcieliśmy być nieustannie uczniami Chrystusa bez wad, przywar i humorów w tym Bożym świecie.

W Dniu Pierwszej Komunii przy zapalonych świecach już nie wasi rodzice chrzestni, ale wy dzieci same mówicie, że wiecie co znaczy być chrześcijaninem. Módlmy się za dzieci pierwszokomunijne naszej parafii (uroczystość 13 i 20 maja 2012r.), aby głęboko przeżyły pierwsze, pełne uczestnictwo w Eucharystii, a w życiu dorosłym nadal wiedziały, co to znaczy być chrześcijaninem.

Aneta Mikołajczyk

WYSZEDŁEM OD OJCA I PRZYSZEDŁEM NA ŚWIAT, ZNOWU OPUSZCZAM ŚWIAT I IDĘ DO OJCA

Kościół Katolicki w VII Niedzielę Wielkanocną obchodzi uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. Uroczystość upamiętnia wydarzenie, które miało miejsce na Górze Oliwnej 40 dni po Zmartwychwstaniu, kiedy to Jezus z ciałem i duszą wstąpił do nieba.

Kościół we Wniebowstąpieniu dostrzega wyniesienie natury ludzkiej ponad wszystkie stworzenia. Św. Augustyn pisał: „Zmartwychwstanie Pańskie jest naszą nadzieją. Wniebowstąpienie zaś jest naszym uwielbieniem. (...)W poczet nieśmiertelnych zostaje

wprowadzona natura śmiertelna. Na tron niebieski zostaje posadzone ziemskie ciało”.

Uroczystość Wniebowstąpienia łączy się ze świętem Zesłania Ducha Świętego. Przygotowuje wiernych na przyjęcie Ducha Bożego. W Ewangelii według św. Łukasza znajdujemy informację, że ostatnie słowa wypowiedziane przez Jezusa przed Wniebowstąpieniem, były obietnicą zesłania Ducha Świętego, który da uczniom Jezusa moc, by byli Jego świadkami wobec wszystkich narodów.

Wniebowstąpienie Jezusa stanowi dopełnienie Jego ziemskiego życia i tajemnicy Zmartwychwstania.

Chrystus wstępując do nieba, powrócił „do Boga, od którego wyszedł i do którego zmierzał”. Swoim życiem dał świadectwo Prawdzie i dokonał Odkupienia całej ludzkości. Jezus wstępując do nieba, zakończył swoją ziemską działalność, jednak, zgodnie ze złożoną

obietnicą, nie przestał być obecny w Kościele, w którym pozostanie żywy „aż do skończenia świata” - Jezus uobecnia się w Nim każdego dnia, w Sakramentach, w Słowie, i nigdy nie oddzieli się od Kościoła, który jest Jego Mistycznym Ciałem.

Wniebowstąpienie Chrystusa niesie ze sobą radość i daje nadzieję na nowe życie. Pobudza do szukania tego, co w górze, by na końcu ziemskiej wędrówki wznieść się na wyżyny niebios i zamieszkać razem z Bogiem w miejscu, przygotowanym przez Jezusa.

Wstępując do nieba Chrystus pragnie pociągnąć za sobą wszystkich ludzi. Chce, byśmy wszyscy odpowiedzieli na wezwanie Bożej Miłości i odzyskali niewypowiedzianą łaskę,

którą przez grzech utraciliśmy.

Musiał Barbara

DUCH ŚWIĘTY

Minęły już święta Wielkiej Nocy – śledziliśmy mękę, śmierć i zmartwychwstanie Pana Jezusa i mogłoby się wydawać, że posłannictwo Chrystusowe dobiegło końca i wypełniło się wszystko, co Pan powiedział. Jednak pozostało jeszcze jedno szczególne wydarzenie, na które oczekiwali apostołowie w Wieczerniku. Moment ten opisują Dzieje Apostolskie: „Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić” (Dz 2, 1 – 4).

Dzięki darom Pocieszyciela, przestraszeni wcześniej uczniowie Pana Jezusa, zdobyli się na odwagę i zaczęli nauczać o Zmartwychwstałym Panu oraz czynić cuda w Jego imię.

Wiemy również o tym, że Trzecia Osoba Trójcy Świętej była obecna przy kształtowaniu się Pisma

Świętego i to zarówno w Tradycji ustnej jak i samym redagowaniu Świętej Księgi. Innymi słowy fakt posiadania przez nas Biblii zawdzięczamy właśnie Jemu. Mówimy o natchnionym charakterze Pisma Świętego.

Jakie znaczenie ma obecność tego wspaniałego Pocieszyciela dzisiaj w Kościele? Otóż jest On źródłem wszelkich łask, które człowiek otrzymuje od miłosiernego Ojca.

Jest On również szczególnie pomocny zawsze wtedy, gdy mamy jakieś poważne problemy życiowe lub po prostu nie wiemy do końca jak postąpić w konkretnej sytuacji. Osobiście wiele razy wzywałem Jego pomocy i jak do tej pory zawsze wskazywał mi najwłaściwsze rozwiązanie w konkretnej sprawie. Dlatego serdecznie zachęcam do korzystania z pomocy tak wspaniałego Doradcy.

Apostołowie otrzymali Ducha Świętego w Dzień Pięćdziesiątnicy i od razu zaczęli korzystać z obfitości Jego darów. Jako chrześcijanie możemy czerpać ze studni Jego łask już od momentu przyjęcia chrztu świętego. Wtedy też otrzymujemy dary:

1. Dar Mądrości – pozwala nam przyjąć punkt widzenia samego Boga, czyli punkt oparty na fundamencie miłości.
2. Dar Rozumu – uzdalnia do trafnego rozumowania prawd wiary i pojęcia Bożych tajemnic.
3. Dar Rady – przystosowuje wybrane przez nas środki do celów.
4. Dar Męstwa – obdarza wytrzymałością wobec próby.

5. Dar Umiejętności – pozwala rozpoznać wartości, co pochodzi od Boga, co od złego a co od nas samych.
6. Dar Pobożności – pozwala zachwycać się Bogiem i kochać Go.
7. Dar Bojaźni Bożej – jest pełną miłości obawą, że wciąż za mało miłujemy Pana Boga.

Aby jednak Duch Święty mógł w nas działać, musimy otworzyć się na Jego łaskę i z nią współpracować.

Wielkie znaczenie „Ducha Pocieszyciela” w naszym rozwoju duchowym podkreślał Ojciec Święty bł. Jan Paweł II, który w encyklice „*Dominum et Vivificantem*” w następujący sposób opisuje Jego działanie:

„Pod wpływem Ducha Świętego dojrzewa i umacnia się ów człowiek wewnętrzny, czyli „*duchowy*”. Dzięki udzielaniu się Boga duch ludzki, który „zna to, co ludzkie”, spotyka się z „Duchem, który przenika głębokości Boże”. *W tym Świętym Duchu*, który jest Darem przedwiecznym, *Bóg Trójjedyny otwiera się dla człowieka*, dla ducha ludzkiego. Ukryte tchnienie Ducha Bożego powoduje, iż duch ludzki otwiera się również wobec zbawczego i uświęcającego samootwarcia się Boga. Dzięki łasce czynkowej, która jest darem Ducha Świętego, człowiek wchodzi w „*nowość Życia*”, zostaje

wprowadzony w Boży i nadprzyrodzony jego wymiar. Równocześnie zaś sam człowiek staje się „mieszkanem Ducha Świętego”, „żywą świątynią Boga”. Przez Ducha Świętego bowiem Ojciec i Syn przychodzą do niego i czynią u niego swe mieszkanie. W komunii łaski z Trójcą Świętą rozszerza się niejako wewnętrzna „przestrzeń życiowa” człowieka, wyniesiona do nadprzyrodzonego życia Bożego. *Człowiek żyje w Bogu i z Boga: żyje „według Ducha” i „dąży do tego, czego chce Duch”*.

Na podstawie słów Ojca Świętego możemy zauważyć, że obecność Pocieszyciela jest potrzebna w każdym momencie życia. Nawet trudno jest sobie wyobrazić, co mogłoby się stać, gdyby nie oświecał nas swoją mądrością. Dlatego zaprawdę, warto jest wzywać Jego pomocy i to na każdy dzień. Zaproponuję Państwu modlitwę, w której całkowicie poświęcamy się Jego Miłości: „O Duchu Święty, duszo mej duszy, uwielbiam Ciebie, oświecaj, prowadź, umacniaj mnie, pouczaj co mam czynić, rozkazuj mi. Poddaję się chętnie wszystkiemu czego ode mnie zażadasz, pragnę wszystko przyjąć, co na mnie dopuścisz, daj mi tylko poznać Twoją wolę świętą. Amen.

Nie zapominajmy o tym, że za każdy otrzymany dar powinniśmy dziękować, tym bardziej jeżeli pochodzi on od Odwiecznej Miłości.

Andrzej Kalinowski

ALLELUJA! JEZUS ZMARTWYCHWSTAŁ!

W piątek w oktawie Wielkiej Nocy, młodzież zebrała się przed pustym grobem w kościele Matki Boskiej Dobrej Rady, aby trwając w radości płynącej ze Zmartwychwstania Pana Jezusa, uwielbiać tę tajemnicę.

Ksiądz proboszcz Andrzej Blewiński wraz z księżmi wikariuszami bardzo serdecznie zapraszają na następną Wieczór Chwały w Wigilię Zesłania Ducha Świętego, która w tym roku przypada 26 maja.

Joanna Kisiel

DROGA ŚWIATŁA JAKO TESTAMENT DROGI KRZYŻA

W naszym Kościele odbyła się Droga Światła w dn. 15.04.2012r. o godz. 19.00. Z inicjatywy Ks. Proboszcza przygotował ją Ks. Piotr Skura wraz

może zatrzymać się na wizerunku Ukrzyżowanego”.

z młodzieżą Duszpasterstwa Akademickiego, Młodzieży Pracującej i Klubem Inteligencji Katolickiej.

Kapłani zaprosili wiernych na nabożeństwo, strukturą przypominające Drogę Krzyżową. Jan Paweł II przypominał, że „kontemplacja oblicza Chrystusa nie

Chrystus zwyciężył śmierć, zmartwychwstał. Zebrani, podążając Drogą Światła, wielbili Chrystusa Zmartwychwstałego. Rozważali najważniejsze wydarzenia z życia zmartwychwstałego Jezusa, który spotykając się z ludźmi, odnawiał ich wiarę. Dziś zwraca się do każdego z nas, może przyszedł czas, by otworzyć przed Nim serce? I tak jak apostołowie przejść od

zwątpienia do zdumienia i prawdziwej radości. Żyć w świetle Chrystusa tu i teraz. Jezus czeka byś pojednał się z Nim w sakramencie pokuty.

Ks. Proboszcz na zakończenie wyraził wdzięczność Ks. Piotrowi i wszystkim, którzy włączyli się

w przygotowanie nabożeństwa, a także podziękował wiernym za wspólną modlitwę.

Katarzyna Wieczorek

ODPUST

Jak co roku, 26 kwietnia, w kościele Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu miał miejsce odpust parafialny. Parafianie bardzo licznie zgromadzili się na wieczornej Eucharystii.

Tego roku wyjątkowym gościem i jednocześnie celebrazem sumy odpustowej był były wikariusz parafii, ksiądz Marcin Majda. W swoim słowie skierowanym do obecnych rozważał istotę rodziny, obecności w niej nie tylko matki, ale także i ojca. Szczególną uwagę zwrócił na to, że rodzina powinna być Kościołem – wspólnotą, w której przebywa Bóg. Przyznał też, że w obecnych czasach, wiele ludzi nie rozumie

tego czym jest rodzina i jakie funkcje powinna spełniać. Podzielił się także świadectwem młodych ludzi, których związek błogosławił.

Podczas Liturgii byli obecni także księża z innych parafii dekanatu zgierskiego, m. in. ks. kan. Franciszek Kijowski, ks. kan. Krzysztof Kołodziejczyk, ks. kan. Jerzy Kowalczyk, a także ks. kan. Zdzisław Sudra.

Podczas sumy, diakonie muzyczną podjął chór parafialny wraz ze scholą „Przystań”. Asysta parafialna wraz z asystą dziecięcą i zaproszonymi asystami z innych parafii, zadbała o to by procesja wokół kościoła miała bardzo uroczysty charakter.

Joanna Kisiel

VI OGÓLNOPOLSKI DZIEŃ MODLITW ZA KIEROWCÓW

W niedzielę, 22 kwietnia obchodziliśmy VI Ogólnopolski Dzień Modlitw za Kierowców, Rowerzystów i Piesznych. Tegorocznej modlitwie za kierowców towarzyszyło hasło: "Jesteś kierowcą na drodze i nie jesteś na niej sam. Ponad wszystkim jest Pan Bóg Twój", które jak powiedział krajowy duszpasterz kierowców ks. Marian Midura - wzywa do bycia chrześcijaninem także na drodze.

W tym dniu, także w parafii Matki Boskiej Dobrej Rady, w trakcie uroczystej Mszy Świętej został otwarty tegoroczny sezon motocyklowy w Zgierzu zorganizowany po raz pierwszy w historii miasta przez Urząd Miasta Zgierza oraz klub motocyklowy Czarne Orły. Eucharystii przewodniczył ks. Paweł Jeleń, były wikariusz naszej

parafii. Celebrans, wraz z przybyłą Prezydent Miasta Zgierza dr Iwoną Wieczorek oraz licznie zgromadzonymi miłośnikami motocykli, modlił się za kierowców i wszystkich uczestników ruchu drogowego.

Przypomniał, że kierujący pojazdami powinni przestrzegać przepisów, zachowywać całkowitą trzeźwość, a także powinni kierować się rozsądkiem, miłością i odpowiedzialnością.

Po zakończonej Mszy Świętej ks. Paweł Jeleń poświęcił motocykle, a następnie wszyscy miłośnicy jednośladów, w długim korowodzie wyruszyli do parku miejskiego, gdzie wraz z mieszkańcami Zgierza uczestniczyli w dalszej części uroczystości.

Agnieszka Gajek

UROCZYSTOŚĆ NAJSWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI PAŃSKIEJ

Jezus mówi: „Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki (...) Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne (...) trwa we Mnie, a Ja w nim.” (J 6, 51.54.56). Wierzmy, że „pod konsekrowanymi postaciami chleba i wina jest obecny żywy i chwalebny Chrystus w sposób prawdziwy, rzeczywisty i substancjalny z Ciałem, Krwią, Duszą i Bóstwem” (Sobór Trydencki, DS 1640; 1651).

Jak uczy Katechizm Kościoła Katolickiego, „Jezus Chrystus jest obecny w Eucharystii w sposób wyjątkowy i nieporównywalny (...)” (n.282).

Szczególne poczucie obecności Chrystusa w sakramencie Eucharystii miała św. Julianna z Corbillon (znana też jako św. Julianna z Liège). Julianna urodziła się między 1191 i 1192 r. w pobliżu Liège w Belgii. W tamtej epoce diecezja Liège była „eucharystycznym wieczernikiem”. Przed Julianną wybitni teologowie

ukazywali tam najwyższą wartość sakramentu Eucharystii, grupy kobiet gorliwie adorowały Chrystusa w Najświętszym Sakramencie.

Julianna była sierotą. Została wychowana przez mniszki augustianki. Wyróżniała się błyskotliwą inteligencją i skłonnością do kontemplacji. W szczególny sposób przeżywała sakrament Eucharystii i często rozważała słowa Jezusa: „A oto Ja jestem z wami, przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,20).

Na skutek wizji Julianna bardzo zaangażowała się w ustanowienie święta, podczas którego ludzie mogliby adorować Eucharystię, aby pogłębić swą wiarę, czynić postępy duchów i wynagradzać za znieważanie Najświętszego Sakramentu. Uroczystość ku czci Ciała i Krwi Chrystusa została ustanowiona w 1246 r. przez biskupa Roberta, początkowo tylko dla diecezji Liège.

W 1263 r. miał miejsce cud eucharystyczny w Bolsenie.

W momencie konsekracji chleba i wina kapłana ogarnęły wątpliwości co do realnej obecności Ciała i Krwi Chrystusa w sakramencie Eucharystii.

Z konsekrowanej Hostii spłynęły wówczas krople krwi. Korporał ze śladami cudu dotąd przechowuje się w katedrze w Orvieto.

W 1264 r. papież Urban IV bullą *Transiturus* ustanowił uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej dla całego Kościoła.

Chociaż po śmierci Urbana IV obchody Święta Bożego Ciała zostały ograniczone do niektórych regionów Francji, Niemiec, Węgier i płn. Włoch, inny papież, Jan XXII przywrócił je w 1317r. w całym Kościele.

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej potocznie jest nazywana także Świętem Ciała i Krwi Pańskiej (w tradycji ludowej: Boże Ciało). W tym dniu wierni szczególnie wspominają Ostatni Wieczerzę

i Przeistoczenie chleba i wina w Ciało i Krew Jezusa Chrystusa. Pamiątkę tego wydarzenia Kościół katolicki obchodzi także w Wielki Czwartek, wtedy jednak rozpamiętuje się również Mękę Jezusa Chrystusa, zaś uroczystość Bożego Ciała ma charakter dziękczynny i radosny.

Jest to święto ruchome, wypadające zawsze 60 dni po Wielkanocy. W Polsce wprowadził je po raz pierwszy biskup Nankier w 1320r. w diecezji krakowskiej. Od 1420r. decyzją Synodu gnieźnieńskiego uroczystość Bożego Ciała jest obchodzona we wszystkich kościołach w państwie. Największym sanktuarium kultu Bożego Ciała w Polsce był w późnym średniowieczu i renesansie poznański kościół Bożego Ciała.

W 1955 r. papież Pius XII, wprowadzając reformy liturgiczne, zlikwidował obchody oktawy uroczystości. Zmianę tę utrzymał kolejny papież Paweł VII, ustanawiając w 1969r. nowe normy kalendarza liturgicznego (Mysterii paschalis). W Polsce, na prośbę Episkopatu został zachowany zwyczaj oktawy.

Obchody uroczystości wiążą się z procesją z Najświętszym Sakramentem po ulicach parafii. Procesja zatrzymuje się przy czterech ołtarzach, przy których czytane są związane tematycznie fragmenty czterech Ewangelii.

Błogosławiony Jan Paweł II w encyklice *Ecclesia de Eucharistia* podkreślił, że „adoracja Najświętszego Sakramentu odgrywa ważną rolę w życiu codziennym wiernych i staje się niewyczerpanym źródłem świętości. Pobożne uczestnictwo wiernych w procesji eucharystycznej w uroczystość Ciała i Krwi Pańskiej jest łaską od Pana, która co roku napełnia radością wszystkich biorących w niej udział (n.10).

Elżbieta Hildt

25-LECIE WIZYTY JANA PAWŁA II W ŁODZI

„W dniu 13 czerwca br. upłynie 25 lat od niezapomnianej wizyty Jana Pawła II w Łodzi. Było to najważniejsze wydarzenie w historii miasta i Kościoła łódzkiego. Przybył do Łodzi, bo pragnął spotkać się z nami w stolicy naszej diecezji i osobiście podarować nam radość goszczenia u siebie Następcy św. Piotra.”- podkreślił abp metropolita łódzki Władysław Ziółek, w odezwie przed obchodami 25. rocznicy wizyty Jana Pawła II w Łodzi

Ks. Proboszcz Andrzej Blewiński wraz z wikariuszami zapraszają do uczestniczenia w Święcie Eucharystii dn. 10.06.2012r. w Łódzkiej Bazylice Archikatedralnej, przewodniczyć będzie kard. Tarcisio Bertone, Sekretarz Stanu Stolicy Apostolskiej, najbliższy współpracownik papieża Benedykta XVI. Uroczystość stanowi punkt kulminacyjny, trwających 3 miesiące obchodów 25-lecia wizyty Jana Pawła II w Łodzi.

Jasiu, dlaczego tak krzyczysz w tej ciemni? - pyta mama.
Wywołuję film, mamolo! - odpowiada syn.

Idzie Adam i Ewa przez Raj. Ewa pyta Adama drżącym głosem:
- Adamie kochasz mnie?

Polecenie przelewu / Wpłata gotówkowa

nazwa odbiorcy
STOWARZYSZENIE PARAFIALNY ODDZIAŁ AKCJI

nazwa odbiorcy od,
KATOLICKIEJ PRZY PARAFII MBDR W ZGIERZU

nr rachunku odbiorcy
3 4 8 7 8 3 0 0 0 4 0 0 1 5 8 9 3 2 2 0 0 0 0 0 0 1

waluta
X P PLN

kwota

nr rachunku zleceniodawcy (polecenie przelewu) / kwota słownie (wpłata gotówkowa)

nazwa zleceniodawcy

nazwa zleceniodawcy od,

tytułem
DAROWIZNA NA REMONT ŚWIETLICY

tytułem od,

pieczęć, data i podpis(y) zleceniodawcy

Opłata

odcinek dla instytucji przyjmującej zlecenie

ZAPROSZENIE

My pomagamy 12 lat w działalności Świetlicy Opiekuńczo-Wychowawczej parafialnej.

POMÓŻ I TY!

Możesz nas wesprzeć poprzez modlitwę, wolontariat oraz finansowo.

**Członkowie i sympatycy
Parafialnego Oddziału Akcji
Katolickiej**

Sakrament chrztu otrzymali

Hanna Jadwiga Abramczyk, Ksawery Jan Głowacki
Jakub Błaszczak, Lidia Piestrzyńska
Marek Florczyński, Amelia Jaworska
Michał Stanisław Gąszcz, Gabriel Jan Demidaś
Hanna Joanna Ślawska, Oskar Krzysztof Pietras
Igor Bartosz Bernardziak, Marcel Krzysztof Bernardziak
Magdalena Martyna Walczak, Agata Stolarczyk
Filip Banaszczyk, Lena Karolina Niewiadomska
Weronika Wencel, Ignacy Korzeniewski
Julia Kinga Mirowska, Wojciech Ignaczak

Panie, wspomóż swoją łaską te dzieci, które przez Chrzest zostały włączone, do Kościoła Świętego, aby całym swoim życiem świadczyły o Tobie

Sakrament małżeństwa zawarli

Anna Ciesielska i Edward Filipiak
Paulina Kwiatkowska i Przemysław Moszczyński

Odeszli do wieczności

Grzegorz Adamczewski (ur.1928)
Bogdan Laubstein (ur.1942)
Zofia Biała (ur.1925)
Dariusz Jatczak (1968)
Zofia Giwerowska (ur.1924)
Stefan Stępiak (ur.1930)
Jadwiga Błaszczak (ur.1926)
Stefan Pietrzak (ur.1937)
Bogdan Gałek (ur.1947)
Zdzisław Promiński (ur.1946)
Stanisława Piątkowska (ur.1928)
Jerzy Kindela (ur.1940)
Stanisław Misztal (ur.1921)
Irena Kostrzewska (ur.1931)
Anna Gawrych (ur.1923)
Janusz Świętaczak (ur.1952)
Jadwiga Adamkiewicz (ur.1946)
Jan Koźlik (ur.1948)
Robert Durka (ur.1965)

Módlmy się za nich, aby Bóg pozwolił im oglądać swoje oblicze

Z ksiąg parafialnych opracowała Katarzyna Dąbrowska

Kancelaria Parafialna czynna codziennie od poniedziałku do piątku w godz.: 9:00– 11:00 oraz 15:00– 16:30
Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej– Curie 3

Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. Piotr Skura

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 36 8783 0004 0015 6097 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl

e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.

Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska - Felczyńska, Katarzyna Wieczorek, Agnieszka Gajek, Sławomir Bartzak, Barbara Musiał, Bolesław Wąsowski, Andrzej Kalinowski, Aneta Mikołajczyk, Rafał Hildt.

Składanie gazetki: Daria Łabsz, Marianna Strugińska-Felczyńska

Dystrybutor: Marek Cylke

merakel | Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, merakel@kel.com.pl